PENTECOSTE

	d F
K.	Byli zwykłymi ludźmi jak ja, jak ty,
	zarzucali swe sieci w jezioro
	lub ściągali podatki w bramach miasta.
	Wśród nich – o ile pamiętam –
	nie było żadnego uczonego,
	a ten, którego nazywali Mistrzem,
	umarł też i został pogrzebany.
Ν.	Jeśli słyszysz jakiś podmuch z nieba,
	jakiś wicher, który trzęsie drzwiami,
	posłuchaj: to jest głos, który woła,
	wezwanie, by pójść daleko.
	To jest płomień, który powstaje
	w tym, który czeka,
	w tym, który żywi
	nadzieję miłości.
K.	d F Mieli serce w piersi jak ja, jak tv.

```
które ręka lodowata ściskała;
    mieli oczy wypłakane z łez
    i oblicze szare z gorączki i strachu;
    myśleli zapewne o utraconym przyjacielu,
    o kobiecie zostawionej na progu domu,
    o krzyżu zatkniętym na szczycie pagórka.
W. Jeśli słyszysz ...
K. A wicher uderzył w bramę domu,
    wpadł jak szalony do wieczernika;
    mieli oczy i głosy pełne płomienia
    i wyszli na plac, by krzyczeć z radości.
    Człowiecze, który czekasz ukryty w cieniu,
    głos, który mówi, jest właśnie dla ciebie;
    przynosi ci radość, dobrą nowinę:
    Królestwo Boże już nadeszło.
W. Jeśli słyszysz ...
```